

δοκίη γδ ὁ, τε οἶον. Ἐπιθερμὸν ἔτι τὴν φύσιν, καὶ τὸ ζῆν· τὸ δὲ δοτὸ ἐν ἰσκειν, καὶ τὰ ψυχρῆς. ἢ ὡσπερ [καὶ] δοτὸ τῆ κωρείου, σβενουῦνθου καὶ μικρὸν τῆ θερμὸν τῆ οἰκείῃ· ἀλλὰ ἔσπον ἔτερον; τὸ κρῖ γδ, τῆ ψυχρότητι πῆγναι τὸ ὑγρὸν καὶ θερμὸν· ὁ δὲ οἶτος, τῆ θερμότητι τῆ ἰστικῆ μαρῆναι τὴν φρεσίνην θερμότητι. ὡσπερ οὖν ὑπὸ τῆ πολλῶν πυρὸς καὶ ἡλίου, τὸ ὄλιγον πῦρ δοτὸ σβέννυται, οὕτω ἢ ἐν τοῖς σώμασι θερμότης ὑπὸ τῆς ἐν τῷ οἶον, ἐὰν ὑπερβαλῆ.

καὶ διὰ τί οἱ μεθύοντες ἀφιδάκρυστοι μέλλον; ἢ ὅτι θερμὸν καὶ ὑγρὸν γίνονται; ἀκρατεῖς οὖν εἰσιν, ὡς ὑπὸ μικρῶν κινεῖται. καὶ διὰ τί ἢ πῶν μεθύουσιν τοῖς μεγάλοις κωθωνίζόμενοι; πάντων γδ ταῦτ' ἀπὸν ἢ κρατεροῦσι, ταυτέστι ὀλιγοῦσι. τὸ κρῖ γδ μεθύειν, ἐν τοῖς σπεί καραλίω τόποις. ἢ ὅτι δὲ πρὸς τὸν ὑπὸν ὑγρότητα ἐνυπαρξεν θερμὸν; αὐτὸ γδ, ὀλιγοῦσι. αὐτὸ δὲ μὴ ἐν ὑγρότητι ὄλιγον, ἢ δύσπεπτος, οὐ γίνονται ὑπὸν. διὰ ἐν τοῖς κόποις, καὶ μὴ τὰ σπία καὶ τῶν πότοις, ὑπὸν κωθωνίζονται ὑπὸ τῆς θερμότης. τοῖς δὲ μελαγχολικοῖς, καὶ τοῖς μεγάλοις πυρῆς, ἀρρηγνίας· τοῖς κρῖ, ὅτι κατεψυκται τούτων· τοῖς δὲ, ἐπὶ ἐν ἔστιν, ἢ ὄλιγον. φανερόν οὖν ὅτι εἰ ταῦτα βλεπόμεν καὶ ἔτερον ἐπιθερμῶν.

καὶ διὰ τί οἱ ἀνόφρυτοι τρέμοσι, καὶ κελῶν ὅσων ἀκράτου τῶν τῶν; ἐστὶ δὲ, ὁ κρῖ οἶτος, θερμαντικός· ὁ δὲ ἔθμος, γίνονται μέλισσα δοτὸ ψυχρῶν· διὸ οἱ βρωγνῆτες μέλισσα τρέμοσι. πολλοὶ δὲ ἢ ἢ δὴ χρωμῶν μόνον ἀκράτου ἔσπον ἔτερον, ἔθμοι τὶ ἐκχυρὸν σπείβρωσι, ὡς δοτὸ ἰστικῆ τῶν θλίβοντας· καὶ ἐπιθερμῶν ὕδατι λουόμενοι, ἀμυδιότης εἶχον. ἔτερον δὲ τῶν τῶν. ἔσπον διαμυδιῶν, καὶ πείψου χρωμῶν καὶ ἔσπον κρείας, πρὸς δοτὸ πρὸς καὶ ἀρρωστίας ἢ ἀσπυ. [οἶς] ἔθμοι κρῖ, διὰ τὴν ἀμυδιότητα, ἢ πῶν ἐπέπτον, πό. ἔθμοι δὲ ἐκχυρῆς, καὶ τὸ μὴ δύναται ἢ σπείβρωσι. ἔτι [καὶ] τῆ κρῖ ἔθμου ἀπὸν, ἢ ψυχρότης· φάνοιται γδ (ὡσπερ εἶρηται) οἶτι βρωγνῆτες τῶν πάροντες, καὶ οἱ σπείβρω γίνονται. ἀμφοτέρον δὲ τούτων, ἐπὶ κρῖ, τὸ πάρος ψυχρὸν· ἐπὶ δὲ ἢ ἡλικία· ὁ δὲ οἶον, θερμαντικώτατος· ὡς ὑπερβαλῆναι αὐτὸ συμβαίνει. ἢ οὐδὲν κωλύει γίνονται ταῦτ' ὑπὸ ἐναντίων, μὴ ἀσπυτῶς δὲ ποιουμένων.

A Quærendum enim hoc est, quandoquidem vinum calidum suapte natura est, & vt vita calore contineri apparet, sic mors refrigeratione accidere. An, vt ex cicuta, sic ex mero intereundum est, videlicet dū proprius calor paulatim extinguitur, modo tamen diuersio. Cicuta enim calorem frigiditate sua extinguit, humoremque indurat: vinum autem sua caliditate calorem macerat naturale. Et quomodo ab igne nimio aut Sole exiguus ignis extinguitur, sic intus corporis calor à vini calore, si nimius est, superatur, atque extinguitur. 24 Cur vinolenti sunt ad lacrymandum propensiores? An affectum humilifemodi omnium eadē causa est, quam repressio, quæ scilicet agitur per summa, afferre potest: vinolentiā enim locis consistere capitis certū est. 25 Cur vinolentis somnus otiri nequeat? An quòd ad somnum creandum calidum adest humorem opus est: hic enim concoqui expedite potest. Quòd si deest, exiguusq; humor aut concoctu difficilis inest, somnus non oritur: quæ de causa post cibum, ac potum somnolentissimi fieri ob calorem solemus, Melancholicos verò, & vehemēter astuantes in somnia tenent: alteros, quia refrigeratus humor penitus est: alteros, quia nullus, aut minimus extat. Ergo rationem vtriusq; affectus inde esse petendā palā est. 26 Cur ebriosi tremunt, & eo magis, quo largius merum hauserint? Cum vinum calefaciendi vim habeat, tremor autem ex frigore maximè proficiatur: itaq; qui rigent præcipuè tremant. Attamen pleròq; cum mero tantummodo cibi gratia vterentur, tremores acres ad eò inuaserunt, vt homines comprimentes à se omnes euicerēt, & cum aqua calida perfunderentur nullatenus sentire possent. Alij verò cum eo ipsò agerent modo, perfrictioneq; & carnis in cibo vterentur, in stuporē attonitū inciderunt: quos tremor quidem mitius, scilicet ob immobilitatem, torquebat: dolor tamen acerrimus, & inquietudo iam inde exercebat assiduè. Tremoris itaq; causa frigiditas est: nam & qui rigēt, ea re pati ipsa videntur, vt dictum est, & qui admòdū senuere, quorū vtrorumq; alteri ab affectu frigido, alteri à frigida etate vrgētur. Vinum autem calefaciendi vim præcipuè obtinet, quocirca contrariis quidā vt proueniat effectus, ratio exigit. An nihil prohibet rem eandem à contrariis effici, dummodo nō agat modo eodem, sed diuerso,